

I Sone I Forsoning I Afsoning I Udsone I

Ordet sone bruger vi ikke så meget mere i det danske sprog. Den oprindelige betydning af ordet er at gøre en synd, forbrydelse eller lignende god igen. I gamle dage kunne det være en højtidelig bilæggelse af en strid mellem to parter eller stammer, eller det kunne være en kompensation, som man betalte for at løse en strid. Ord har det med at forsvinde, når de bliver uaktuelle, men selve betydningen kan vel ikke siges at være uaktuel. I en kristen sammenhæng bruger vi ordet sone i forbindelse med Jesu korsdød, eller rettere tolkningen af korsdøden. Her er tanken, at Jesus ved at ofre sit eget liv på korset en gang for alle har sonet vores skyld og synd. Måske er det den tankegang, der har gjort, at ordet er ved at forsvinde. Vores synd og skyld er nu engang sonet, så hvorfor bruge ordet mere? Eller er det

fordi, at vi er blevet mere hensynsløse, og ikke synes, at en soning er nødvendig mere? Hvis det sidste er tilfældet, er det ærgerligt, for soningen har en helende og gavnlig virkning.

Til gengæld findes ordet nu om dage i forskellige andre sammensætninger. Man kan tale om at forson sig, enten med sig selv eller med andre, og dét ord er nok det, der kommer tættest på den gamle betydning af ordet sone. At forson sig med andre betyder, at man kommer overens efter en eller anden form for uenighed eller skyld overfor hinanden. At forson sig med sig selv er straks sværere. Det betyder, at man skal acceptere sig selv, som den man er med alle de fejl og mangler man selv kan se, at man har. Hvis man ikke kan forson sig med sig selv, bliver det

afgjort sværere at forsone sig med andre. Så vil man have en tendens til at se splinten i den andens øje hele tiden.

Man kan også tale om afsoning. Det er som oftest et ord vi bruger i forbindelse med straffeloven. Vi har begået et eller andet kriminelt, får en straf og skal derefter afsone straffen i et fængsel. Her er der ikke umiddelbart nogen forsoning. Den dømte fjernes fra samfundet, og skal afsone sin brøde, mens den, det er gået ud over, ikke får muligheden for at forsone sig med det skete.

Med andre ord, så spænder afsoning ben for forsoning. De senere år har der været mulighed for, at offer og forbryder kan møde hinanden til en mægling. Hermed får begge parter muligheden for at komme overens med det skete, og det har hidtil været en stor succes. Hermed får de to parter muligheden for at udsone deres uoverensstemmelser. Og det var netop den 3. anvendelse af sone, nemlig udsone, som er et ord som i og for sig dækker både betydningen forsone og afsone.

/Korshærs- og sygehuspræst Jakob Hjørnholm